

τα ἤθη. In Peroratione verò vehementiores, sive τὰ πάθη.
Narratio docet ἀπλῶς. Contentio verò cum motu & am-
plificationibus.]

C A P U T. III.

† 1. **EXORDIUM** est prima pars Orationis ad preparan-
dos auditorum animos comparata.

[Exordium idem est quod initium, ab exordiando,
sive incipiendo sic dictum, quod initium Orationis con-
stituat. Aristot. 3. Rhet. ἀγοίμιον vocat. Græcis est ἡ ἀρχὴ
ἢ εἰσβολὴ τῆς λόγου. Cicer. 1. ad Heren. principium Orationis
definit, per quod animus auditoris vel iudicis constituitur, vel
preparatur ad audiendum. At cum & ipse iudex sit auditor,
generatim, sub auditorum nomine rectè comprehenditur.]

† 2. Est ἢ duplex vel rectum sive apertum, vel obliquum si-
ve occultum.

† 3. **Exordium rectum sive apertum** est, in quo statim & a-
perte auditorum animos preparamus, & rem ipsam, de qua di-
citur sumus, citra circumitionem ullam indicimus, dicitur alia-
às **Proæmium**.

[Tali exordio utitur Esaias cap. 1. 2. Audite coeli, & au-
ribus percipe terra, quoniam Dominus locutus est. Tali
etiam Cicero utitur in Oratione pro Archia, cujus hæc
summa est: Meritò Archias à me defensionem sui petit. Nam
ille me ab inuente astate literis, præsertim verò eloquentia studio
informabit. Si itaq; mea hæc eloquentia profuit, multò magis
huic Archia, à quo excitata primum fuit, prodesse debet. Quod
quidem Exordium Oratorio stylo Cicer. hunc in modum
pertractat. Si quid est in me ingenii, iudices, quod sentio, quàm
sit exiguum, aut si qua exercitatio dicendi, in qua me non infi-
rior mediocriter esse versatum: aut si huiusce rei ratio aliqua
ab optimarum artium studiis & disciplinis profecta, à qua ego
nullū, confiteor, ætatis meæ tempus abhorruisse; earum rerum
omnium vel imprimis hic A. Licinius fructum à me reperere suo
jure debet. Nam quoad longissimè mens mea respicere potest spa-
tium præteriti temporis & pueritia memoriam recordari ulti-
mam &